

גם כן דיעה

ידוע לכל שנהגיה מניית בארץ הם הציבור הכי אינטליגנטי במדינה. יש להם כל הפיתרונות לכל בעיות הארץ והעולם, והכל פשוט, חד וחלק, כלי הרבה פלברות. את אלה לגרש מכאן, את ההם להרוג, את האחרים לאסור — ותוך שלושה ימים תקום פה מדינה חזקה ומתקנת לתפארת. כבר היו לי עשרות שיחות — או יותר נכון, הקשבות — בענייני כלכלה, ביטחון, חברה, דת ומדינה, והייתי בטוחה שאחרי מה ששמעתי אף נהגי' מניית בארץ כבר לא יפתיע אותי.

ובכל זאת, ההוא שהסיע אותי מרחוב כביהודה לרחוב לינקולן, בשבוע שעבר, הוכיח לי, שכרגיל, אני טועה.

נושא השיחה היה, הפעם, חינוך ותרבות והשכלה גבוהה. לא את כל הנאמר הכנתי עד הסוף, אבל תמצית העניין הייתה שצריך לסגור את כל האוניברסיטאות בארץ, וזאת בגלל שתי סיבות עיקריות. הסיבה הראשונה היא כלכלית — כלומר, אין למדינת ישראל העניה מספיק כסף בשביל להשקיע בפרוייקטים שרק יושבים וקוראים בספרים ארבע-חמש שעות ביום, במקום שילכו לעבוד. הסיבה השנייה הייתה שהאוניברסיטאות מטמטמות את הנוער, וכאן אני מביאה ציטוט פחות או יותר מדוייק:

בבוקר אוכלים ארוחת-בוקר, נוסעים בפרייבט לחניון של האוניברסיטה ומתיישבים בחדר גדול ממוזיאוניר. כא לפנייהם בן-אדם אחד מלומד ושלוש שעות מספר להם סיפורים. מה הם לומדים מזה? כלום! יעני, יושבים

לעג לרש

זו כבר ממש התעללות. אני לא יודעת מה אלה ממישרד-האוצר מבינים בכלכלה. מה שברור לי, שהם מבינים בפסיכולוגיה. תפסו אותנו באמצע הכבשן הלוהט הזה, כשהגוף מאבד נוזלים בלי הרף וחוסר-התנגדות היא המוטו שלו, ואז מכריזים על העניין הזה של השקל החרש ומחיקת האפסים.

לא קל פה. קילו עגבניות עולה 10 אלפים לירות, נסיעה באוטובוס עולה 4,000 לירות, חשבון חשמל 620 אלף לירות וכוס מיץ 7,000 לירות. אבל מה לעשות, משכנו בעול ושילמנו מחירים מופרזים, כי ירענו שיום אחד זה ישתלם לנו. ואמנם, זה לקח כמה שנים טובות, אבל הנה, סוף-סוף, אנחנו נמנים עם המיליונרים בעולם. מה ההבדל בינינו לבין הרוקסלרים, הגטיס, הקנדים ושאר עשירי-עולם? כלום. הם מרוויחים מיליונים ואנחנו מרוויחים מיליונים. החבר הכי יעני שלי מרוויח חצי מיליון לירות לחודש. זה רע, חצי מיליון!

ואו, באמצע החמסין, הם תופסים אותך, מוחקים לך שלושה אפסים ושמים אותך בעשירון התחתון. צוחקים על האנשים, מלולים בהם ומרויחים להם את רמת-החיים לאפית ממה שהיתה. זה נראה לכם בסדר? לא כדאי איזה הפגנה קטנה באולם ממוזיאוניר?

אני לא מבינה בכלל למה אני מתעצבנת, הרי ממלא אין לי גרוש, שלא לדבר על לירה.

ומנוונים את המוח שלהם ואחר-כך הולכים הביתה בשביל לישון, כי הם עייפים מוות מהכילובליימוז של המלומד.

תורו שגם אתם לא הייתם מתאפקים מלשאול את ידידי המלומד, איך הוא חושב שעם אוניברסיטאות סגורות יהיו לנו אנשים בעלי השכלה בשטחים שונים, אחרי כמה שנים. שאלתי, והנה התשובה: צריך לסגור את כל האוניברסיטאות ובאותו זמן לשים על העם את כל הגזרות הכלכליות והמיסים שמודיעי יכול להמציא. 300 דולר מס'נסיעות, 60 אחוז מס'הכנסה 20 אחוז מס ערך-מוסף, ביטוח לאומי, איסור על החזקת מטבע זר ועוד ועוד ועוד.

בקיצור, תן לנוער חומרים אמיתיים להתעסק בהם, ואז תראה איך תוד שלוש שנים ימציא המוח היהודי פיתרונות שאף גוי בעולם לא חשב עליהם. זה נקרא אצל ידידי, לחדר את המוח ולהמציא המצאות מדעיות שהעם זקוק להן, ולא השטניות שמלמדים אותם היום, כמו באיזה שנה היתה המילחמה העולמית הראשונה או מה רצה הפסל להביע כשעשה את הגרזטאה הזאת." (ככה הוא אמר.)

לסיום, הסביר לי כנישיחי, שמהחידוד של המוח ילמדו הצעירים איך מתכננים את הגויים, והם יצליחו לסדר את הכלכלה הישראלית שתראה כמו הכלכלה האמריקאית בתוך זמן קצר מאוד.

עכשיו תארו לעצמכם שהנהג הזה יסיע יום אחד את שר-האוצר ויספר לו את הסיפור שהוא סיפר לי. שר-האוצר הרי נמצא במצב שהוא מוכן לקנות הכל כדי לצאת מהבוקר.

תנו לשרים את הוולוואים שלהם. תאשרו להם קילומטר! תנו להם תלושי-דלק כמה שהם רוצים, רק שלא יסעו במוניות, חלילה.

קוריקולום ויטה

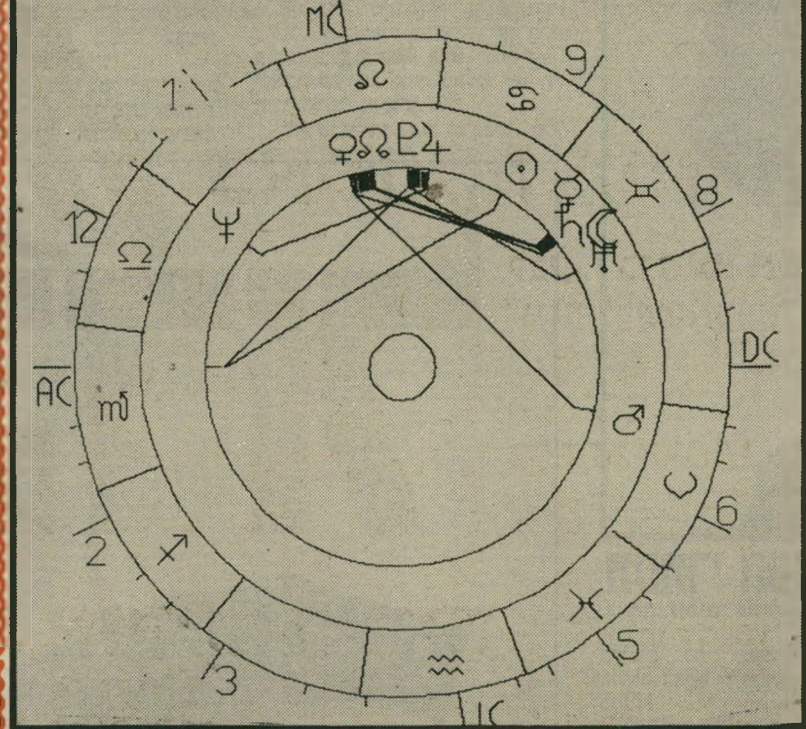
פעם בכמה חודשים אני מקבלת את אחד המכתבים המצחיקים האלה, האומרים: בחיך, תשמתי תמונה שלך בעיתון, שנראה איך את נראית וגם תכתבי קצת על עצמך (כאלו שאני יודעת בכלל לכתוב על משהו אחר). הם מבקשים לדעת עליי פרטים אישיים, איזה אפי יש לי וכמובן, בת כמה אני.

פעם עניתי במרוצו לכל הקוראים האלה, הסברתי שאין לי שום נטייה חשיפה ואם הם רוצים לדעת עליי שיפנו למרסר-התושבים. אחר-כך היה שקט מהכיוון הזה כמה זמן, ולא מומן זה התחיל שוב.

האמת היא שזה דרמטי. קשה מאוד לכתוב לקוראים ותיקים ונאמנים ולהגיד להם: חברה, תלכו לעזאזל ואל תבלבלו יותר את המוח. מצד שני, גם לא בא לי אינטימיות כל-יך גדולה עם הקוראים שלי. אז חשבתי וחשבתי מה עושים, והעזרה באה לי מאת קורא ותיק, עורך-הדין עמוס שיאון מכאר-שבע, שהוא גם עורך-דין וגם אסטרולוג. הוא התנדב לעשות לי מפה אסי טרולוגית מקיפה, שממנה אפשר לדעת עליי ממש הכל, עבר, הווה ועתיד.

אז בבקשה, הנה המפה והנה סיפורי-י. יותר מזה לא תשמעו ממני בעניין זה.

Positions					
☉	7♁53:56	♋	29♁55:49	♁	16♁28♁29
☾	16♁13:59	♌	18♁56:40	♋	7♁41:55
♃	19♁30:57	♍	6♁36:59	♌	17♁39:19
♄	23♁17:11	♎	29♁22:50	♍	9:20:24
♅	24♁49:41	♏	6♁04:03	♎	0:00:25
1	7♁41:55	♐	17♁56:48	♏	24♁16:40
2	4♁31:33	♑	16♁00:52	♐	23♁06:44
3	4♁36:03	♒	21♁02:52	♑	1♁12:31
♈	17♁39:19	♓	27♁48:53	♒	4♁05:28
♉	14♁15:01	♈	24♁29:32	♓	0♁49:11
♊	11♁03:43	♉	21♁14:14	♈	27♁31:24

המין החזק

אני מתה על גברים. גברים הם היוצרים הכי בלתי-מתקבלים על הדעת, הכי מצחיקים והכי ילדותיים שברא אלוהים. וכמה שהם יותר חכמים ואינטליגנטים ומאצ'ואים, ככה הם יותר מפתיעים ומצחיקים. הנה, למשל, חבר טוב שלי, שהוא איש מבוגר וחכם ומתקדם וחזק, וכל שאר התכונות שיש לגבר רציני.

לחבר הזה יש רישיון-טיס, ובגלל רישיון הטיס הזה הוא צריך ללכת פעם בשנה לרופא מיוחד של טייסים, כדי שיבדוק אותו ויגיד לו אם זה בסדר שהוא עף בשמיים. בכל שנה, חודש לפני האירוע, האיש נכנס לדיכאון גדול ועמוק, כי לפי דעתו כל אדם שמסכים ללכת לרופא (ולא חשבו למה) הוא אדם חולה מאור-מאור, ולאדם חולה מאור-מאור לוקחים את רישיון-הטיס. אבל אין לו ברירה, והוא הולך לרופא כל שנה, וכל שנה הרופא אומר לו שהוא בריא כמו שור והכל בסדר, ואז הבן-אדם נרגע ל-11 חודשים.

בשנה שעברה, כשהלך חברי לרופא, שוב אמר לו הרופא שהכל בסדר, אבל כדאי שהוא ישאף כל יום כוס של מיץ אשכוליות בגלל האשלגן או הפוספאטים או איזה אוצר-טבע אחר. ככה עברה שנה. הרופא נשכח וגם מיץ האשכוליות נשכח יחד איתו.

הנה הגיע חודש הבדיקה השנתית וידידי התחיל להשתגע שוב. כל יום הוא שאל את אשתו ואת ילדיו אם הוא נראה טוב ואם הם חושבים שהוא בריא. כשהגיע יום הבדיקה השנתית, כל המישפחה עמדה על הרגליים ונתנה עצות לבך אדם ההיסטרי. היתה התייעצות אם כדאי לספר לרופא שהוא נורא מתעצבן מהטלוויזיה או שכדאי לא להזכיר את זה בכלל. היה ירכוח נוקב בשאלה אם כדאי לו להרכיב מישקפיים בזמן הבדיקה או לא. בשעה 7 היתה אמורה להיערך הבדיקה הגורלית. ב-6 עוד היתה כל המישפחה

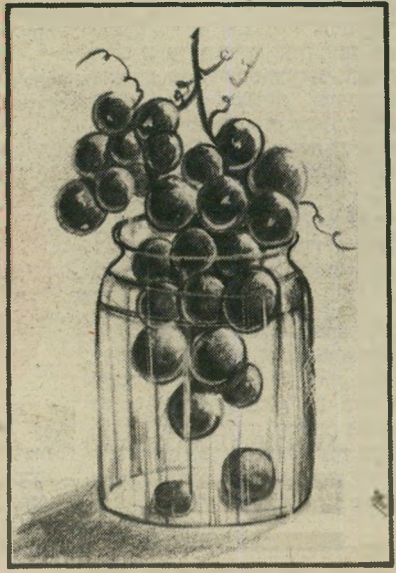

בעיצומן של העצות וההרגעות, ואו, הבחוק של גאונות, פתר איש את כל הבעיות הרפואיות שלו. תעשי לי מהר כוס מיץ אשכוליות! הוא אמר לאשתו. אבל במחשבה שניה הוא הוסיף ואמר, "אולי בעצם אני אשתה את המיץ רק ב-3:30, כדי שההשפעה של האשכוליות תיראה בבדיקה".

אני ממש לא מבינה למה נותנים למטורפים רישיונות-טיס.

פינת הקמצן

ביררתי מה הפרי/ירק הכיזול עכשיו בשוק והסתבר שאלה הם הענבים. 650 שקל ישן. מייד סילפנתי למועצת הפירות ושאלתי אותם מה

פינת בנייהודה

שלום תלמידים, נא להוציא את מחברות. למר לשונך ולהעתיק מהלוח את המילים הקשות הבאות:

מקול — מכשיר המשמיע צלילים מעל גבי תקליטים (יעני פטיפון, גרמפון);

מטול — מכשיר-תאורה בעל עוצמה חזקה, המטיל אורו למרחק (יעני פרוויזטור);

משושה — תיל לקליטת גלי הרדיו ולשידורם (נו, מה זה לא יודעים? פשוט אנטנה);

אתם מתבקשים ללמוד את המילים החדשות בעליפה וגם לכתוב מישטטים שיכילו אותן. להשתמע בשיעור הבא

אפשר לעשות כענבים מלבד לאכול אותם ליד הטלוויזיה. נתנו לי כמה וכמה מתכונים מעניינים, אבל בחרתי עבורכם דווקא ריבת-ענבים, כי ריבות אפשר לשמור הרבה זמן, וזה הולך טוב עם קמצנות.

ככה עושים: מבלשים ענבים (כמה שאתם רוצים) על אש קטנה עד שיתרככו. מוצקים אותם דרך מסננת. לכל כוס רסק כזה מוסיפים 3/4 כוס סוכר ומעט מיץ לימון. מבלשים על להבה גדולה עד שנוצרת ריבה. מעבירים לצנצנות-זכוכית ושומרים ליום גשום, שבטח עוד מעט יגיע.